

frekvens, der kunne gøre, at man havde et serviceniveau, der bare kunne sammenlignes med HT-området. Derfor er det naturligtvis, at vi er tilhængere af, at bilen er en del af vores samfundssystem, og det er indfaldsvinklen til vores politik på den side.

Vi spørger bare: Hvorfor skal regeringens politik – og ikke kun regeringens, men også venstrefløjens – gøre det så vanskeligt som muligt for mennesker at have den bil? Hvorfor skal vi have så dyre biler, at miljøpolitikken ikke kan føres igennem, fordi folk er nødt til at bevare deres biler alt for længe sammenlignet med alle andre lande i stedet for at skifte dem ud til mere miljørigtige biler. Hvorfor skal vi have en politik, der straffer i stedet for at inspirere? Hvorfor skal vi have en politik, der ikke bygger på ny teknologi og et forsøg på at bekæmpe det dårlige miljø ved at gå ind i de nyeste og den bedste udvikling af teknologien? Vi forstår ikke, at man kører på begrænsninger og straf i stedet for at tage udfordringen med og sige: Vi er nødt til at have det instrument i et moderne samfund, og derfor må vi så indpasse det på den mest miljørigtige måde.

Optimismen skal også bygge på, at det danske samfund er et samarbejdssamfund og ikke et modsætningssamfund. Det kræver politisk bredde i Folketinget. Det kræver, at – som jeg allerede tidligere har sagt i en kort bemærkning – partier på begge sider af midten erkender, at fløjene ikke kan bruges til noget. Og som jeg sagde, mener jeg faktisk, at jeg i dag kunne have fået markeret, at Fremskridtspartiet – og jeg er overbevist om om tyve minutter kan jeg også få markeret, at Dansk Folkeparti – er nøjagtig lige så revolutionært som Enhedslisten og lige så samfundsomvæltende, lige så uborgerligt som Enhedslisten.

Derfor må vi sige til Venstre, De Konservative og Socialdemokraterne: Forlig jer da. Find dog sammen om løsningerne. Lad være med at slå så meget om, hvem der sidder på hvilke taburetter. Sørg for, at borgerlige og socialdemokrater samarbejder.

I den sammenhæng vil jeg da gerne opfordre statsministeren til at holde fast i den melding, som statsministeren er kommet med, nemlig at statsministeren vil insistere på et bredt samarbejde i Folketinget. Insister, insister, insister, for det er utrolig vigtigt for det danske samfund, at der er den politiske stabilitet, som bredden giver. Men Danmark er jo ikke sådan et modsætningssamfund, hvor den ene halvdel af befolkningen står og slår den anden halvdel af befolkningen oven i hovedet.

I CD vil vi gerne gøre op med det dér enten eller. Det er jo noget vrøvl, at man enten er ejer eller lejer. Der er jo ikke det modsætningsforhold mellem parcelhuse og lejligheder, som nogle forsøger at bygge op. Man kan godt være for parcelhuse og for almennyttigt byggeri på én gang, og det er CD faktisk et godt eksempel på. Man kan godt være for biler og kollektiv transport på én gang, og det er CD faktisk også et godt eksempel på. Og man kan godt gå ind for en stærk erhvervs politik og en stærk socialpolitik på én gang, hvilket CD faktisk er et eksempel på. Lad os dog få alt dette gamle klassekampsvrøvl og modsætningsvrøvl ud af den måde, vi bygger det danske samfund op igen.

Hvorfor skal vi ikke også have optimismen ind igen på miljøområdet? Jeg er lige ved at sige, hvorfor skal man dog være enig med miljøministeren, Det Radikale Venstre eller Greenpeace for at være miljøvenlig? Var der ikke en anden måde, man kunne være miljøvenlig på? Jeg kan ikke forstå, at vi i det danske samfund skal bruge ekstremt mange kræfter på nogle ting, som vi alligevel ikke kan gøre noget væsentligt ved.

Lad os tage to problemer: CO₂-udslippet og grundvandet. Vi hører fra kommunerne, at der er stadig større problemer med grundvandet. Det er noget, vi kan gøre noget ved i Danmark, men jeg vil påstå, at lige meget hvor meget vi i dag satser på CO₂-udslippet, er det minimalt, hvad vi globalt kan gøre ved at koncentrere os om at gøre det i Danmark. Det vil blive dyrt, og det vil blive uden nogen væsentlig global effekt.

Lad os dog koncentrere os om det, der betyder noget hos os i den forstand, at det er noget, vi kan gøre noget ved. Man kunne jo overveje, om man skulle skifte nogle af CO₂-afgifterne ud med noget vandgift i stedet for at flytte vægten over på noget, der har betydning. Men igen: Lad os dog internationalt gøre mere ved CO₂-udslipfsjernelsen. Jeg fatter ikke, at regeringen sammen med venstrefløjens f.eks. praler så meget af kulstoppet ved Avedøre 2. Jeg forstår det ikke. Det måtte da være i dansk interesse, at den energikilde, der næsten er mest af i verden, og som vil blive fundamentet det ene sted efter det andet, er vi med til at udvikle en teknologi for, der er så effektiv som mulig, og få den eksporteret til andre.

Jeg synes også, det er trist at se, at vi på bistandsområdet bruger relativt lidt på miljø- og energiindsats. Jeg tror, jeg så i Finansudvalget forleden, at vi er nede på at bruge omkring 10-15 pct. af vores bistandsmidler på miljø- og